

2 стор. Бродський винен
Пенсійному Фонду
2 млн. 529 тис. гривень!

3 стор. Про те, що
нас чекає у новому році

4 стор. Про те, в яку
дірку йдуть наші податки

Тіпа прикол в законі

«Для того, щоб не пору-
шувати закон, ми вноси-
мо зміни до закону»

© Ярослав Сухий, Партія Регіонів

ГАЗЕТА ВІЛЬНИХ ЛЮДЕЙ

№3 (03)

9 грудня 2010р.
четвер

КРАЙ

www.krai.biz

e-mail:gazeta.krai@meta.ua

3 22 листопад до 2 грудня п.р. у Києві на Майдані Незалежності стояли намети. Стояли всупереч рішення Окружного столичного суду. Всупереч попередженню влади. Всупереч повстанкам, які надсилали міліція організаторам акції. Всупереч "турботливій" ДАІ, яка поночі посеред поля висаджувала людей з автобусів. Співорганізаторами Акції протесту були: Асамблея громадських організацій малого і середнього бізнесу України, Конфедерація вільних профспілок України, ринки міста Києва, ринки та Асоціація бізнесу Одеської області, громадський рух «Відсіч».

У наметовому містечку «Воля» в мороз та в холод несли варту й наші активісти-краяни – Олександр Супрунюк, Анатолій Казіміров, брати – В'ячеслав та Леонард Соколовські. В безстроковій акції протесту активну участь взяли всі краяни та підприємці Славути, хто кош-тами, хто своєю присутністю. Найактивнішими серед учасників були – Оксана Бершеда, Ігор Піголь, Ігор Самчук, Світлана Брижук, Володимир Мирончик, Ярослав Гуцуляк, Надія Нечипорук, подружжя Леценці, Георгій Наточив та інші. На мітингу гуділи у спеціальні дудки, били у барабани та відра мітингувальники. У пластикові порожні пляшки нашіли монети – і калатали тим "інструментом" щодуху. Коаліція учасників помаранчевої революції забезпечила озвучку та намети, пенсіонери мерзнули з підприємцями разом.

Народний дух єднання Сходу і Заходу – це ще одне, чим відрізняються проплачені мітинги від неоплачених. Там виступали аматори ораторії та люди вірили їм значно більше, ніж сьогоднішнім політикам.

Протестувальники несли гасла: "Кожному депутату – по касовому апарату", "Ні – рабському податковому кодексу", "Ні – правовому злочину". "Податковий кодекс – кріпосне право". Разом скандували "Вето!", "Не поборете!". На Майдані зхвилювання повідомлялося про те, як відбуваються мітинги підприємців у регіонах (це супроводжувалося оплесками), повідомлялося, що експерти-економісти не підтримують урядовий кодекс. Попри намагання політиків їм таки не вдалося очолити рух. Підприємці допомогу від нардепів приймали, дякували, але під партійні стяги не ста-

ли. Наметове містечко «Воля» на Майдані протрималося 11 днів. Та попри все Всеукраїнські акції триватимуть, але вже в іншій формі, як повідомили нам самі організатори, вони діятимуть й надалі рішуче та прозоро.

Як влучно зауважив Ігор Піголь, секретар ГО ТП «Край»: «Підприємницький рух в Україні, що претендує сьогодні на роль громадянського локомотиву, буде мати успіх за умов його широкої підтримки всіма соціальними верствами нашого суспільства. Для того, щоб ця підтримка з'явилася,

СЛАВУТЧАНИ У КИЄВІ

українські підприємці повинні навчитися виходити за рамки корпоративного інтересу і формулювати не лише чіткі економічні, але й політичні вимоги. Робітник, вчитель, пенсіонер, – продемонструють свою солідарність з підприємцем у тому випадку, коли побачать в останньому не «заганяного звіра», а послідовного борця за права і свободи людини – громадянина України. Мова йде про можливе переростання стихійного протесту підприємців у масовий громадянський рух за докорінне оновлення країни. Отже, слід невідкладно розпочати організаційне оформлення цього руху та створення на його базі громадсько – політичної структури.

Від спроможності підприємців-мітингувальників оперативно вирішити ці проблеми і буде залежати подальша доля зародженого на Майдані Руху українських громадян. Або стихійний протест підприємців переросте в організований спротив олігархотратії всього українського суспільства, або він вишухне задовольнившись тимчасовими поступками влади».

Тетяна Черняк, м. Славута.

МИ НАЙПЕРШІ, або НА СЛАВУТСЬКОМУ МАЙДАНІ

У понеділок, 22 листопада п.р., у центрі міста зранку пройшов мітинг-протесту підприємців проти прийняття Верховною Радою Податкового кодексу, у підтримку Всеукраїнської Акції солідарності малого і середнього бізнесу України, яка проходила в Києві.

Лідери та активісти Товариство підприємців «Край» – Олександр СУПРУНЮК – член координаційної ради Асамблеї від Хмельниччини, Анатолій КАЗІМІРОВ – очільник Славутського осередку, та активісти В'ячеслав і Леонард СОКОЛОВСЬКІ, Ігор ПІГОЛЬ, та інші, у той день перебували на столичному Майдані, й в числі перших відстоювали права підприємців. Про перебіг подій в Києві та подальшу долю славутчан, які займаються малим та середнім бізнесом розповідав присутнім на мітингу в Славуті його ведучий, громадський діяч Василь ГАПОНЮК. Мітингуучі затвердили відкритий лист підприємців до керівників адміністративних територій та державних установ задля прийняття ними рішення і офіційного звернення до Кабінету Міністрів України з питань внесення коригувань до Закону України №2464 від 8 липня 2010р., щодо зменшення відсоткової ставки єдиного соціального платежу до Пенсійного фонду для підприємців, яка становить 34,7% від мінімальної зарплати (тоді як всі працівники платять від 2% до 5%), і запропонували її встановити до 15%. Дане звернення підписало майже 300 славутчан.

Присутні запросили на мітинг міського голову Василя Сидора, який запевнив славутчан, що депутати міської ради надси-

лали Кабінету Міністрів свої поправки до законодавства, але чомусь вони так і не були враховані. Присутні, а це переважно працівники ринку, задавали очільнику міста наболівші їм питання: чому на ринку немає належних умов і хто ж є власником ринку, окрім райспоживспілки, якого люди за стільки років так і не знають в обличчя? Та чіткої відповіді від В.Сидора мітингуучі так і не отримали, хоча більшість знають, що цей бік питання безпосередньо торкається Василя Богдановича. Ухвалення від прямої відповіді лише підтвердило різні чутки. Що може приховувати міський голова від спільноти? Про це буде обов'язково відомо славутчанам, бо приховати явне та ще в нашому маленькому містечку це просто не можливо. Єдине, що впевнено мовив міський голова, так це те, що він готовий прийняти і вислухати пропозиції кожної людини.

Споглядаючи за перебігом розмови, приємно було бачити наших активних славутчан, які не стоять осторонь насустих проблем міста. Та й не лише міста, а й суспільства в цілому. Навіть той факт, що з 4 по 25 листопада 2010р. активісти громадської організації Товариство підприємців «Край» провели дві Акції протесту у Хмельницькому та п'ять в Києві. Саме заслуга славутських активістів-краян, що їм вдалося об'єднати підприємців з інших регіонів та разом піднятися під одним гаслом, що вилилося в Києві... в 100 тисячний мітинг з людей-однородних. А це – є потужна сила, це – є сформований середній клас українського суспільства.

Вільний журналіст, Тетяна СКРИПНЮК

Почніть з себе

Ірина Бекешкіна,
для Інтернет-видання «Українська правда»

Мабуть, автор багатьох здивує, якщо скаже, що цілком згодна з президентом Віктором Федоровичем Януковичем, який недавно сказав, що "ситуація буде лише гіршати, якщо найближчим часом не будуть розпочаті реформи по усім напрямкам". Майже за двадцять років свого існування Україна так і не приступила до тих реформ, які вже давно здійснили наші колишні "співтабірники" – Польща, Чехія, Словаччина та інші, які мали такі ж або ще гірші стартові умови, але зараз живуть набагато краще. А Україна скотилася до передостаннього місця в Європі за рівнем життя.

І це зрозуміло. У перші роки незалежності з нуля творилася держава, її основні інституції, щоправда, за принципом, як колись висловився перший президент – "хоч поганенька держава, але своя". Далі, у десятиріччя Кучми йшов вселенський дербан радянської власності. "Помаранчева" п'ятирічка відзначалася постійними владними чварами, двома виборами і зв'язаним із цим безмежним популізмом. Як тут реформи?

Нереформована економіка, що дожидає останнє з виробництва, що лишилися ще від СРСР, страшенно енерговитратна – на одиницю продукції витрачається у 3-5 разів більше енергоносіїв, ніж у розвинутих країнах. Економіка, яка трималася на дешевих енергоносіях, дешевій робочій силі і втечі в тінь від сплати податків.

Нереформована медицина, яка давно перестала бути безплатною для абсолютної більшості громадян.

Нереформована система освіти, де сотні Великопупінських вишів щороку випускають десятки тисяч «юристів», «політологів», «психологів», «економістів-міжнародників», «документознавців» та «піар-менеджерів», які, врешті-решт, займають місця на базарах.

Нереформована пенсійна система, коли вихід на пенсію рівнозначний кінець життя.

Нереформована система державного управління, яка щороку росте, неефективна і корумпована знизу доверху.

Цей перелік можна продовжувати і продовжувати – нереформований ЖКГ, наркоманія, СНІД, тощо, тощо. Очевидно одне: реформи назріли й переріли. Реформи радикальні, бо косметичними процедурами і навіть легкою терапією вже не обійтись.

Можливо, і ця влада теж відкладе б реформи на невизначене майбутнє, аж трапилися дві події, які нагадали відомі слова Булаковського Турбіна: "у державному становищі України відбулися різкі і раптові зміни".

Перше – це економічна криза, безпрецедентне падіння виробництва і пов'язане з цим зменшення надходжень у бюджет, погіршення становища населення та інші важкі наслідки. Друге – це різке підвищення Росією цін на імпортований Україною газ.

Можливо й нинішня влада не пішла б на різкі непопулярні кроки, але що їй робити? Грошей у бюджеті катастрофічно не вистачає, величезний дефіцит у пенсійному фонді, а МВФ грошей не дає, вимагаючи скорочення дефіциту бюджету, підняття пенсійного віку і підняття цін на газ. А без грошей МВФ – повний гапчик (себто, дефолт).

Автор ризикує накликати стріли гніву, бо вважає, що ці заходи Україна повинна була б запровадити і без усякого МВФ.

Що ціна на газ для населення не може бути нижчою, ніж та, за яку його закупують – про це вже давно волав Пінзеник, бо тоді бюджет найбільше субсидує багатих. Що нікуди ми не дінемося від підняття пенсійного віку з огляду на демографічну ситуацію – про це вже давно говорять експерти – автор має моральне право про це казати, бо й собі не оформлює пенсію, людина ж бо повинна платити за свої переконавання, чи не так?

Пенсійний вік був піднятий наприкінці 90-х в усіх країнах Східної Європи, а потім і в країнах колишнього СРСР – в Казахстані, країнах Балтії, в Молдові, Азербайджані, Грузії, Вірменії, Узбекистані, Киргизії. Радянський стандарт пенсійного віку – 60 років для чоловіків і 55 років для жінок – зберігається лише в Росії, та й там йдуть дискусії, і Таджикистані – там зовсім інша демографія.

Пенсійні внески, які стягують із заробітних плат в Україні, є найвищими в Європі, і експерти добре розуміють, що відсутність реформи пенсійної системи матиме катастрофічні наслідки для України. Отже, болісні непопулярні реформи неминучі.

То чому ж такий відчайдушний спротив? Можливо, причини у тому, що влада не змогла популярно усе пояснити? Вступити, як зараз модно казати, "вступити у діалог із суспільством"?

Уявімо собі цей діалог.

От тітонька торгує на Троєщинському ринку. Заробляє після сплати за свою ятку і контейнер десь 2 500 гривень – у травні й вересні більше, взимку, коли морози, значно менше. Більше не виходить, бо поруч на ринку ще з 30-40 тітоньок з таким самим крамом. А ще – усіди по місту, у кожному підземному переході.

Ій кажуть, що її податок зросте ненабагато – до 300 гривень, але ж сплачувати ще 600 гривень до пенсійного фонду! І от як її переконати, що до пенсійного фонду повинні платити всі, бо у нас скоро на кожного працюючого буде по одному пенсіонеру? А вона вам "діалогічно" (самі розумієте, в яких виразах) скаже, що насправді для однієї пенсії у 40 000 гривень – як, наприклад, у Миколи Яновича і у багатьох "вельможних" пенсіонерів – треба, щоб на це "скинулися" півсотні тітоньок!

(Продовження читай на 2 стор.)

Почніть з себе

(Закінчення. Початок дивись на 1 стор.)

Пояснить вчитель, яка мрія, що от доживе вона до пенсії, а тоді ще років 5-10 працюватиме і матиме доданку у 800 гривень до своєї маленької зарплати, бо ж не про вік йдеться насправді, чи багато українських жінок припиняють працювати у 55 років? Так от пояснить їй, що не світить їй ця доданка, бо вкрай потрібні гроші, щоб виплатити по півмільйона гривень суддям Конституційного Суду та й іншим високопосадовцям, що виходять на пенсію.

Пояснить підприємцеві, який на свій страх і ризик взяв кредит на свою справу і з останніх сил його платити, ризикуючи заставою квартирою, чому деяким "щасливчикам" кредити дають під державні гарантії, та ще й відсотки за них платить держава з того самого бюджету, якого не вистачає ані на пенсії, ані на медицину, ані на що.

Пояснить отому дрібному та й середньому бізнесу, який повтікав від безробіття з своїх малих містечок і живе на зйомних квартирах, чи платити шалені відсотки за своє іпотечне житло, що вони повинні платити більше податків, аби забезпечити квартирами депутатів та утримувати "вельможних" на державних дачах.

І ще - цікаво, скільки квартир отримали у Києві прибулі з новою владою високі посадовці - ну не на зйомних же квартирах вони живуть? Чи громадяни не мають права цього знати?

Пояснить розореному підприємцю, який мав нещастя тримати гроші свого бізнесу у банку "Надра" - куди поділися 7,1 (прописом - сім мільярдів сто мільйонів гривень), які були виділені банку на рефінансування і зникли у невідомому напрямі. Як делкатно пояснюють - "вивели". І не з одного ж банку так "виводили".

От пан Азаров дорікає підприємцям, що "великою ганьбою для країни є не існування податкової міліції, а недостатнє дитяче харчування у лікарнях". А пояснить, це не ганьба, коли діти у лікарнях недоїдають, а депутатам щорічно "допомагають" на лікування по 38 тисяч на кожну знахідку піку?

От і Микола Янович у 2009 році подарував від народу 37 666 гривень. До речі, непогано було б увесь як кажуть "списочок у студію" - щоб ненароком на виборах не проголосувати за партію, у чій лаві перебувають ці "матеріально нужденні".

А от же пан Ярослав Сухий вступає до діалогу із суспільством. І чимало слухаючи каже. Наприклад, що медицину, яка передбачає 70-80 відсотків державного фінансування, можуть дозволити собі лише такі багаті країни, як Канада, Велика Британія та інші.

А газокосарку за півмільйона гривень (III) для Феоданії ми можемо собі дозволити? І скільки отих дітей, про яких так турбується Микола Янович, можна було б нагодувати у лікарнях?

Ну, а матерям, чим дітям держава надає допомогу аж у 150 гривень, можна лише порадишити пишати тим, що у нашого президента найдорожчий у світі гелікоптер - майже удвічі дорожчий, ніж у президентів США та Росії.

Пояснити усе це суспільству не зможе навіть вправна Ганна Герман. Зрештою, питання не у податках, які справді треба платити, а у тому, куди і як ці суспільні гроші йдуть.

Ця думка реформом йде у дискусії з підприємцями, яку затіяв на своєму блозі пан Бродський.

Він їм в котрий раз, як папуа повторює: "податки треба платити, податки треба платити, податки треба платити". А вони йому (цитую мовою оригіналу): "Думаю, що проблема не в сумі податків, а в тому, що ці податки розходяться АБСОЛЮТНО не прозоро. Никто из нас, "идиотов" и слова бы Вам не сказал даже за драконовские налоги, если бы он точно знал, что они пойдут на школы, больницы, университеты, дома престарелых, а не на лавочки в метро по 150 тыс. грн. за штуку, или газокосилку в Феоданію, по цене Лексуса. Список бесконечный".

А от іще: "Как у нас люди будут платить налоги если они не видят куда идут их деньги??? Да покажите Вы конкретно (и прозрочно) сколько миллиардов и куда было израсходовано, и что этих денег не хватало - тогда люди могут хоть чуть больше системе доверять. А то что же они видят - представителей гос. структур, разъезжающих на крутых тачках, произвол госструктур и безнаказанность миль-

цин? Если мы собираемся платить налоги по европейски, то по европейски должны видеть, и кто из чиновников сколько расходует и в первую очередь таких чиновников должна проверять налоговая".

І ще: "Плату налоги и сборы. Только вижу что ситуация ухудшается. Налоги растут, дороги, даже в столице все в выбоинах. Рожали в государственном роддоме - заплатили врачу, акушерке и за палату сумму около \$900. Транспортные проблемы в городе не решаются. Качество продуктов питания практически не контролируется. Задумался. Стоит ли платить налоги дальше?"

А от у відповідь попередньому дописувачу: "Платить стоит, но перед этим нужно поменять все: правительство, депутатов, чинов, и не шло на мило, а полностью новых".

Отже, як бачимо, не виходить діалогу держави з владними чиновниками. Оскільки корінне питання - що таке держава в Україні і для чого вона існує?

Позицію державних посадовців чітко висловив той же Ярослав Сухий: "Я ще коли викладав політологію, говорив студентам: не треба державу романтизувати, держава - це примус і це насильство. Хто каже, що любить державу, той несповна розуму. Як можна любити міліцію, нарукники, прокуратуру й таке інше?"

Всі, хто вчився у радянські часи, мабуть пам'ятають це ленінське визначення держави як апарату насильства. Але чи заглядав депутат колись в Конституцію України, де визначено, чим саме повинна займатися держава?

Стаття 3: "Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави".

Очевидно, що розуміння держави у наших можновладців не відповідає Конституції. У демократичному суспільстві держава - це менеджер, який здійснює узгодження інтересів різних соціальних груп.

В Україні держава перетворюється на інструмент реалізації інтересів крупного капіталу. Нова влада розглядає країну як закриті акціонерне товариство, як отриману власність, де усі ресурси і населення - їх активі, якими можна безконтрольно розпоряджатися.

Реформи справді потрібні. Болісні, та не популярні. Перспективу чітко окреслив Микола Янович: "Либо мы сделаем сейчас очень серьезные усилия и будем каждый год вкладывать значительные средства в модернизацию нашей экономики, или перед нашим населением станет абсолютно простая перспектива торговать на базарах турецкими, китайскими товарами, либо работать батраками на рынках других стран". І це правда.

Корінне питання, яке зараз стоїть руба і яке слід чітко усвідомити: за чий рахунок і як буде здійснюватися модернізація економіки і реформування суспільства загалом?

Вже перші кроки на цьому шляху - Податковий кодекс, проект Трудового кодексу - не залишають жодних сумнівів у ідеології реформ: вони будуть реалізовуватися за рахунок максимального вивертання кишень у середнього і дрібного бізнесу і пересічних українців.

Податковий кодекс ніяк не закриває дірки для виведення мільярдних прибутків в офшори.

Пошлюся на Пінзеника: "Для великого бізнесу - офшор, для дрібного - "закручування гайок".

Концентрація цих коштів і планується віддати великому бізнесу на те, щоб він модернізував свої виробництва. Перша ластівка - виділення віце-прем'єр-міністром Клоуєвим із державного бюджету 200 мільйонів гривень з бюджету на розвиток власного бізнесу.

У бюджеті на 2011 рік, який обіцяють зробити "інвестиційним" ми побачимо ще багато таких "сюрпризів".

Власне, такий тип модернізації - не новина. Недарма наші можновладці з такою задрісто поглядають на Китай, де взагалі немає пенсій. І опозиції немає, і навіть Інтернет контролюваний.

А взірцем може бути радянська індустріалізація, коли справді за

кілька років країна із сільськогосподарської перетворилася на індустріальну. Щоправда, Голодомор, щоправда, табори безплатної роботи... Але ж, кажуть, важливий результат...

Такий недемократичний шлях здійснення реформ закономірно вимагає відповідних дій у політичній сфері: знищення свободи слова, щоб оті кляті ЗМІ не підбурювали населення, щодня дратуючи новинами про "Лексуси" для чиновників, газокосарки для "Феоданії", журналістськими розслідуваннями корупції...

Ще - знищення можливих осередків спротиву, наступ на активну частину суспільства ("профілактичні бесіди" - це ще не квіточки, а так, брудники), створення "ручної" опозиції, яка кормиться з тих самих джерел влади - щоб було що показати Заходу.

Звичайно, невдоволення населення нікуди не дінеться. А щоб не було несподіванок на виборах, то друге важливе завдання - так змінити виборчу систему, щоб зміна влади стала неможливою. Для цього і потрібна "мажоритарка".

Бо згадаймо, скільки набрали партії, які позиціонувалися як владні, на виборах 1998 року? 9,02%. А у 2002 році? 18,04%. А яка більшість утворилася? Про-кучмівська. Бо мажоритарні депутати за визначенням змушені співпрацювати з владою.

Як пояснив один депутат, проти якого нещадно боролася влада на виборах: "Я обіцяв виборцям побудувати міст. Якщо я не буду співпрацювати з владою, я своїх обіцянок не виконаю". Я вже не кажу про "гречку", про відсутність екзит-полів на мажоритарних округах і про решту.

Але от питання: чи приведе цей шлях згортання демократії до модернізації України, виведення її у розряд розвинених держав?

Основна перепона, що душить економіку - це корупція. Корупція знищує свободу конкуренції, яка завжди і всюди рухає економіку, корупція не пускає у країну серйозні закордонні інвестиції, корупція викрадає величезні кошти з бізнесу, які могли б бути інвестиціями.

Як сказав Пасхвер, "усі реформи не мають сенсу без антикорупційних дій". Чи можна боротися із корупцією у недемократичному суспільстві? І чи буде боротися влада сама з собою, якщо її не буде кому контролювати і вимагати підзвітності? Питання риторичне.

Подивіться на рейтинг корупції складений авторитетною «Transparency International». Усі країни, що посідають почесні місця з низьким рівнем корупції - демократії. І навпаки - країни з найвищим рівнем корупції суцільна автократія та диктатура. Рецепти здійснення реформи, в тому числі - болісних і непопулярних відомі. Цей шлях пройшли країни Східної Європи. По цьому шляху йде Грузія. Україна зараз справді в загрозливій ситуації. Золоті слова сказав наш президент, що найголовніша загроза національній безпеці - криза довіри людей до влади і держави.

Але чи можна відновити довіру до влади, якою вона є зараз?

Демократія - це влада менеджерів, яких контролює суспільство; авторитаризм - це влада хазяїв, яких терпить суспільство; диктатура - це влада хазяїв, коли суспільство не хоче їх терпіти. Поміркований авторитаризм вже не можливий, бо суспільство, як бачимо, не терпить.

Отже, дилема: або демократія, налагодження діалогу із суспільством, або встановлення справжньої диктатури. А налагодження діалогу неможливе без того, щоб влада не почала реформи із себе.

Бо інакше діалог не можливий.

Влада, яка краде по-крупному, але при цьому не заважає потроху підкратити "маленькому українцю", а час від часу іще щось підкидає народу - доданку до пенсії, зарплати, якісь пільги - сприймається як чужа, але як терпиме зло.

Влада, яка вивертає кишені маленького українця, іноді виймаючи останнє, влада, яка наводить жорсткий порядок, перекидаючи "маленькому українцю" кисень для заробітку, а сама при цьому продовжує красти через «офшори», «відкати», шалені пенсії і привілеї починає сприйматися не просто як чужа. А як ворожа. Особисто автор не є прихильником революції, але революції виникають там і тоді, де і коли не спрацюють демократичні механізми, які дозволяють пересічним громадянам впливати на владу і за потреби переорганізувати її цілком мирним шляхом.

Не треба глекати жодних сподівань на патріотизм можновладців чи подібні сентименти. Доля і реформ, і майбутнього України загалом залежить від того, що виявиться сильнішим - патологічна клеветанія нашого правлячого класу чи здоровий глузд, хапальний рефлекс чи інстинкт самозбереження?

«Українська правда»

ПОДАТОК НА ХАБАР

З 1 січня 2011 року вступає в силу новий Податковий кодекс України, де закладений податок на хабарі. Про це повідомляє сайт zakonoproekt.org.ua. У статті 164 "База оподаткування" передбачено, що до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включаються "кошти або майно (нематеріальні активи), отримані платником податку як хабар, викрадені чи знайдені як скарб, не зданий державі згідно із законом, у сумах, певних обвинувальним вироким суду незалежно від призначеної ним міри покарання".

Нагадаємо, після вето президента Податковий кодекс був прийнятий у новій редакції, підписаний главою держави і опублікований у офіційній пресі.

«Дзеркало тижня».

Бродському нагадали, що його ДОК винен Пенсійному Фонду 2 млн. 529 тис. грн.

Глава Держкомпідприємництва і один з авторів Податкового кодексу Михайло Бродський зреагував на звістку про те, що Черкаський деревообробний комбінат, який належить йому, є боржником Пенсійного фонду.

Днями на сайті ТСН з'явилося повідомлення про те, що Товариство з обмеженою відповідальністю «Черкаський Деревообробний комбінат», яким володіє голова Держкомпідприємництва Михайло Бродський, не платить внесків до Пенсійного фонду з серпня 2008 року, заборгувавши вельми кругленьку суму аж у 2 мільйони 529 тисяч гривень.

Відтак, черкаський ДОК став найбільшим боржником Пенсійного фонду України на Черкащині, що й було посвідчено внесенням його до відповідного «списку злісних боржників». ТОВ «Черкаський Деревообробний комбінат» є одним з підприємств Української Меблевої Групи «ВЕНЕТО». Підприємство є найбільшим у деревообробній промисловості України, спеціалізується на виробництві корпусних меблів, стільняних виробів, шпону лущеного, шпону стружаного, фанери клеєної, деревинностружкових плит, продукції деревообробки.

До планів черкаського ДОКу, що пару років тому, входило експортування продукції на європейський ринок, також донедавна це підприємство мало такі потужності і прибутки, що було головним спонсором знаменитої черкаської баскетбольної команди «Черкаські Мавпи». Але, під «патронатом» вболівальника за економічне благополуччя України М.Бродського підприємство дійшло до стану повного банкрутства. І це «економічне диво» сталося саме в того топ-менеджера, який лідерівно вчить нашу підприємницьку громаду цивілізованим і патріотично-справедливим нормам ведення бізнесу. Ну, не наруга, хіба?!

Журналісти дослідили, що один комерційний нонсенс Бродського - саме Черкаський ДОК є головним кредитором ще одного флагмана піратсько-рейдерської флотилії «вільних регіоналів-демократів» - машинобудівного заводу ВАТ «Темп» - виробника модернових ортопедичних матраців марки «Венетто» (на підприємстві функціонує єдина в Україні спеціальна технологічна лінія), та іншої конкурентоспроможної продукції. Цікаво, чому жодному з правоохоронних та контролюючих органів, до яких очевидно також потрапляла така інформація зі ЗМІ, не спало на думку, як підприємство із м'яко кажучи сумнівними фінансовими показниками може виступати кредитором іншого? Але то це були квіточки, бо агідками стала пожежа на «Темпі», якою, як вважають експерти поховали деякі тасмніці Бродського виробництва. Від черкаських журналістів, редакції «Края» стало відомо, що після «самопалу», на «Темпі» лишилися «ріжки та ніжки», бо все обладнання вщент вирізано на металобрухт, а виробничі корпуси розпродано різним сумнівним власникам. Також, наша редакція дослідила, що пан Бродський має такі самі як в Черкасах великі борги по податках та до ПФ, ще й на іншому своєму підприємстві - Берегометському деревообробному комбінаті у Чернівецькій області.

Втішає лише те, що виступаючи з всеукраїнським протестом проти зловитворів реформатора-злочинця, підприємці демонструють всьому українському суспільству, що вони - горді люди і не звикли відчувати себе прокладкою між Бродським і матрацом. Навіть якщо цей матрац є марки «Венетто».

підготував журналіст-фрілансер Олександр СОЛДАТЕНКО

КНМП привертає увагу світових медій

Київська незалежна медіа-профспілка звернулася до керівництва Міжнародної федерації журналістів з проханням допомогти привернути увагу світових медій до останніх подій в Україні.

Далі в листі йдеться про те, що можновладці прагнуть створити в Україні і світі уявлення про протести як про маргінальні і незаконні. Це робиться з метою накласти на малий і середній бізнес непосильні податки і запровадити цензуру в ЗМІ.

Протести підприємців - це внесок у свободу України, в тому числі і свободу слова. Без об'єктивного висвітлення акцій протесту у світових засобах масової інформації Україна може втратити шанс на побудову демократичного, відкритого та громадянського суспільства.

«Ми просимо вас і всіх людей світу, яким небайдужа доля молоді української демократії, - сказано на завершення в листі КНМП до керівництва Міжнародної федерації журналістів, - сприяти у висвітленні засобами масової інформації протестів українських підприємців проти ухвалення Податкового кодексу, який узаконює пограбування малого бізнесу в інтересах кількох олігархів з оточення Віктора Януковича».

Інф. КНМП

ПІДПРИЄМЦІ ДІЯТИМУТЬ!

2010 рік ввійде в історію України як рік, коли нарешті вітчизняний бізнес показав свою зрілість і здатність самостійно відстоювати свої права. При всій стихійності підприємці продемонстрували високий рівень самоорганізації та небаченого єднання, одностайності, і незалежно Схід це чи Захід, Південь чи Північ України.

Під час 11-денної листопадової Акції протесту підприємців на Майдані Незалежності в Києві в нас не було єдиного лідера, кожен діяв сам від себе. Підприємці об'єднували одне – розуміння відповідальності за свою долю, сім'ю та країну. Об'єднувало обурення та не згода зі становищем залежності, яке готувало нам органи влади.

Здобута перша перемога – зупинений спільними зусиллями коток, який брутально підминав під себе все на своєму шляху – Конституцію, закони, права та інтереси громадян. Ми горді з того, що громадські організації, які входять в Асамблею малого та середнього бізнесу, були в авангарді цих подій. Ними напрацьовано багато документів, організовано ряд зустрічей, на яких підприємцям з різних кутків України вдалося поспілкуватись, і, до речі, зламати стереотипи, які нам нав'язували окремими політиками, скоординувати свої дії з весни 2010 р. вести цілеспрямовану підготовку до протидії економічно необґрунтованих дій органів влади.

Листопадова Акція-2010 стала нам уроком своїх помилок і своєї сили. Увесь світ побачив, що наші дії були виважені, рішучі і самоорганізовані. Ми довели силу бізнесу, силу громади, силу народу. Ми зламали стереотип «моя хата скраю».

Тепер нам потрібно перегрупувати свої ряди, створити потужний громадянський Рух, який об'єднає мережу реальних громадських організацій та об'єднань на всій Україні. Нам необхідно створити потужний власний інформаційний, людський, фінансовий і матеріальний ресурс. Підприємці повинні протиставити існуючій системі влади власну систему, засновану на Конституції та Законі. Лише тоді можливе встановлення партнерських відносин із органами влади, яких ми прагнемо і справжня розбудова громадянського суспільства, про яке останнім часом згадується все рідше і рідше. Лише тоді стане можливим формування середнього класу, представники якого будуть незалежними економічно і політично. Ці питання днями, точніше 9 грудня, ми плануємо обговорити на Асамблеї в Києві.

Працювати слід без ілюзій. Нас чекає тривала боротьба, на шляху якої траплятимуться як перемоги, так і поразки. Та ми загартовані, бо в умовах, яких ми вижили міг далеко не кожний.

Підприємці обов'язково реалізують свою мету, якщо будемо всі разом і кожен внесе свій внесок у спільну справу.

Олександр СУПРУНЮК, член координаційної ради Асамблеї малого та середнього бізнесу України від Хмельницької області, голова обласної ГО Товариство підприємців «Край».

НАРОДНИЙ ПОСТЕР

Все для людей ?!!

У Азарова думають, у скільки разів підвищити тарифи на електроенергію

Кабмін розглядає можливість збільшення цін на електроенергію для населення на 100% із квітня 2011 року і ще на 39% із серпня 2011 року.

Про розгляд можливості підвищення тарифів на електроенергію для населення сказано в обґрунтованій проєкту прогнозного балансу електроенергії, палива та витрат енергогенеруючих компаній ТЕС на 2011 рік.

Ураздвоєтального підвищення тарифу на електроенергію з серпня 2011 року можуть становити: для міського населення (без електроплит) - до 67,72 коп. за кВт / год, для населення, що використовує електроплити - 52,04 коп. за кВт / год, для сільського населення - 62,55 коп. за кВт / год.

Україна повинна знати правду про своїх обранців

Голосування наших народних обранців у Верховній Раді за проєкт Податкового кодексу України (№7101-1), який був взятий за основу, дата голосування - 7 жовтня 2010р.: «за» прийняття проєкту проголосувало 258 депутатів з 420 наявних, «проти» - 19, «утрималось» - 1, не голосувало - 142. Рішення було прийнято.

Позафракційних депутатів налічується 28 чоловік, з них «за» проєкт проголосувало - 20 (Буджерак О.О., Гацько В.П., Губський Б.В., Задирако Г.О., Зубов В.С., Камчатний В.Г. і т.д.), «проти» - 0, «утрималось» - 0, не голосувало - 2, відсутніх на засіданні було 6 депутатів.

Фракція Партії регіонів у Верховній Раді України має 179 депутатів: «за» проголосувало - 176, «проти» - 0, «утрималось» - 1 (Селіваров А.Б.), не голосувало - 0, відсутніх було - 2, (Плохій І.І. та Головатий С.П.).

Фракція «Блок Юлії Тимошенко» (політичних партій «Всукраїнське об'єднання «Батьківщина», Українська соціал-демократична партія, партія «Реформи і порядок») нараховує 124 депутатів, де «за» Податковий кодекс проголосувало - 4чол. (Осика С.Г., Бурак О.В., Васадзе Т.Ш., Баграєв М.Г.), «проти» - 12, «утрималось» - 0, не голосувало - 106, відсутніх було - 2 депутата.

Фракція Блоку «Наша Україна - Народна Самооборона»: Народний Союз «Наша Україна», Політична партія «Вперед, Україно!», Народний Рух України, Українська Народна Партія, Українська республіканська партія «Собор», Партія Християнсько-Демократичний Союз, Європейська партія України, Громадянська партія «ПОРА», Партія захисників Вітчизни - налічує 71 депутат, з них «за» проєкт кодексу проголосувало - 11 обранців (Бобильов О.Ф., Борисов В.Д., Бут Ю.А., Касків В.В., Круць М.Ф., Лук'янова К.Є., Омелченко О.О., Плющ І.С., Поляченко В.А., Харовський С.Ю.), «проти» - 7, «утрималось» - 0, не голосувало - 33, відсутніх було - 20чол.

Фракція Комуністичної партії України утримує 27 депутатів, з них «за» проголосували всі 27 чоловік.

Фракція «Блок Литвини» (Народна Партія, Трудова партія України) у Верховній Раді України має 21 депутата, з них «за» проголосувало - 20чол., «проти» - 0, «утрималось» - 0, не голосував - 1 депутат.

За інформацією телеканалу «РАДА»

Куди йдемо?!

Україна нарощує держборг небезпечними темпами

Сукупний державний (прямий) і гарантований борг України в жовтні виріс на 0,3% до \$ 51,23 млрд.

Зокрема, прямий держборг у жовтні виріс на 0,3% до \$38,921 млрд. У тому числі зовнішній - на 0,5%, до \$21,936 млрд., внутрішній - на 0,1% до \$16,985 млрд. Гарантований борг у жовтні виріс на 0,1% до \$12,309 млрд. У тому числі гарантований зовнішній борг досяг \$10,559 млрд., збільшившись за місяць на \$ 17 млн.

Експерти вважають поточний розмір держборгу прийнятним. «Збільшення державного боргу відбувається очікуваними темпами. За підсумками жовтня борг становив 38,1% від ВВП, що значно нижче 60% порогового значення для країн з перехідною економікою. На кінець року ми очікуємо зростання держборгу до \$54 млрд. (40% від ВВП) в тому числі за рахунок надходження другого траншу кредиту МВФ \$1,6 млрд.», - говорить аналітик інвестиційної групи «Сократ» Олександр Саливон.

«На кінець 2010 року ми очікуємо загальний рівень держборгу близько 420 млрд. грн. (+3,7% з поточного рівня) або близько 40% від ВВП. Такий розмір боргу є прийнятним і відповідає середньому рівню по іншим країнам, що розвиваються. Однак, темпи нарощування держборгу (+32% за 2010 рік) є суттєвими. Якщо цю тенденцію не вдасться переломити шляхом скорочення дефіциту бюджету в наступні роки, то вже через кілька років проблема надмірного розміру держборгу може стати досить серйозною», - зазначає аналітик інвестиційної компанії Concord Capital Микита Михайличенко.

Стурбований темпами приросту держборгу і голова Рахункової палати України Валентин Симоненко. «За три роки сума боргу збільшилася в 4,5 рази ... За нашими розрахунками, такий темп в умовах України є абсолютно неприйнятним. Будь-які борги, які набирає уряд, повинні бути адекватні економічному стану», - говорить він.

За повідомленням finance.tochka.net, у вересні сукупний держборг виріс на \$2,785 млрд., в основному за рахунок розміщення єврооблігацій на \$2 млрд. Україна посіла 13-те місце за швидкістю нарощування боргів. Держборг коштуватиме Україні 1 млрд. грн. на тиждень (!!!) вже наступного року.

Міністр фінансів Федір Ярошенко в середині листопада заявив, що Кабмін може залучити ще 20 млрд. грн. до кінця 2010 року.

«УВС»

Розглядається й інший двоетапний варіант підвищення цін на електроенергію для населення (на 50% із квітня і на 50% з вересня), а також збереження тарифів незмінними.

«Запропоновані варіанти прогнозного балансу вирішують завдання фінансово-економічного оздоровлення генеруючих компаній. При цьому лише базовий варіант (100% підвищення з квітня і 39% з серпня - УНІАН) передбачає істотне скорочення перехресного субсидування, що передбачено програмами реформування галузі та збереження на прийнятному рівні зростання роздрібних тарифів для промисловості», - зазначають розробники документа.

Як повідомляє інтернет-ресурс finance.tochka.net, в 2011 році також очікується підвищення тарифів на газ для населення, що передбачено меморандумом з МВФ. Тарифи на електроенергію для населення не переглядалися з 2006 року. Зараз тарифи для міського населення встановлені на рівні 24,36 коп. за кВт / год (без електричних плит), для сільського населення - 22,5 коп. за кВт / год, для населення, що використовує електроплити - 18,72 коп. за кВт / год.

«УВС»

Компетентне роз'яснення

Які податки платитимуть підприємці з Нового року?

Представники малого і середнього бізнесу активно боролися за те, щоб Податковий кодекс не вступив у силу. 2 грудня 2010р. Верховна Рада України прийняла Податковий кодекс з врахуванням пропозицій Президента. Цей документ повинен вступити в силу з 1 січня 2011 року. Які ж податки пропонуються підприємцям платити з Нового року?

Єдиний податок

Враховуючи, що народні депутати виключили главу 1 р. XIV Кодексу, яка регулювала спрощену систему оподаткування, то діючим залишається Указ Президента України від 03.07.98 г. № 727 про спрощену систему оподаткування. Отже, приватні підприємці та юридичні особи - суб'єкти малого бізнесу зможуть з 1 січня 2011р. (а заявка слід подати не пізніше 16 грудня 2010р.) працювати за старими умовами сплати єдиного податку. Тобто об'єм виручки становить 500 тис. грн., кількість найманих працівників не більше 10 чоловік і т.п. Право сплачувати податок з прибутку залишається лише підприємствам, працюючих за ставкою 6%.

Платники-спрощенці зобов'язані сплачувати соціальні внески на основі норм Закону України від 08.07.2010 г. № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування». Відмітим, що вся сума єдиного податку буде зараховуватися в місцевий бюджет і не буде проводитися автоматичного розподілення із суми єдиного податку на соціальне страхування і в Пенсійний фонд, як було раніше, зокрема 42% в Пенсійний фонд. Отже пенсійні внески доведеться сплачувати в розмірі мінімального страхового внеску без врахування таких відрахувань. Тобто пенсійне відрахування для підприємців зросте.

Як не прикро, але в Податковому кодексі залишився пп. 139.1.12 ст. 139 р. III, який вводиться в дію з 1 квітня 2011 року, відповідно до якого не відносяться до статей витрат господарські витрати на придбання товарів (робіт, послуг) та інші матеріальні й нематеріальні активи у фізичної особи - підприємця-спрощенця (крім витрат на придбання робіт і послуг пов'язаних в сфері інформатизації).

Звертаємо увагу, що згідно із п. 122.1 ст. 122 Податкового кодексу за несвоєчасну сплату платником податків суми єдиного податку, застосовується штраф в розмірі 50% (!) встановленої ставки єдиного податку.

Як й раніше, підприємці-спрощенці мають право при реалізації товару (надання послуг) не застосовувати реєстратори розрахункових операцій. Таке право закріплено

в п. 6 ст. 9 Закону України овід 06.07.1995 г. № 265/98-ВР «О применении регистраторов расчетных операций в сфере торговли, общественного питания и услуг» в редакції Закону України від 01.06.2000 г. № 1776-III.

Фіксований податок

Приватні підприємці залишаються працювати відповідно до діючого абз. 6-28 п. 1. ст. 14 р. IV Декрета КМУ от 26.12.92 г. № 13-92 «О подоходном налоге с граждан», який як і раніше регулює порядок податкообкладання податків платників фіксованого податку. Тобто, підприємці як і раніше можуть працювати на ринку на умовах придбання фіксованого патенту.

Відмітим, що Податковим кодексом не передбачена плата ринкового збору! А відповідно до діючого законодавства бути фіксованим платником можна лише тільки за умов сплати ринкового збору. Як будуть дивитися на це податківці, поки невідомо.

Платники фіксованого податку звільняють зі сплати таких же податків, як і спрощенці. Підприємці-риночники також зобов'язані платити єдиний внесок на соціальне страхування в розмірі мінімального страхового внеску, без врахування діючих сьогодні 10% відрахувань з фіксованого податку в Пенсійний фонд.

Підприємці-риночники мають право не застосовувати касові апарати.

Загальна система

Суб'єкти господарювання, які сьогодні застосовують спрощену систему оподаткування, а з Нового року планують перейти на загальну систему чи тимчасово призупинити діяльність (для цього також доцільно перейти на загальну систему), як і раніше нічого для цього не потрібно робити. Якщо ви не подаєте заяву на єдиний податок до 16 грудня 2010р. (чи не купуєте новий патент про сплату фіксованого податку), то автоматично з 1 січня 2011р. ви будете рахуватися на загальній системі оподаткування.

Введення загальної системи податкообкладання присвячена ст. 177 р. IV Податкового кодексу.

Газета «Частний предприниматель»

ЩО ПЛАТЯТЬ ПРИВАТНІ ПІДПРИЄМЦІ ДО БЮДЖЕТУ?

ЩОМІСЯЧНІ ПЛАТЕЖІ ПОДАТКІВ

Суб'єкт малого підприємництва, який сплачує такі види податків і зборів (обов'язкових платежів), а саме:

- податок на додану вартість, крім випадку, коли юридична особа обрала спосіб оподаткування доходів за єдиним податком за ставкою 6 відсотків;
- податок на прибуток підприємств;
- податок на доходи фізичних осіб (для фізичних осіб - суб'єктів малого підприємництва);
- плату (податок) за землю;
- збір на спеціальне використання природних ресурсів;
- збір до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення;
- збір до Державного інноваційного фонду;
- збір на обов'язкове соціальне страхування;
- відрахування та збір на будівництво, реконструкцію, ремонт і утримання автомобільних доріг загального користування України;
- комунальний податок;
- податок на промисел;
- збір на обов'язкове державне пенсійне страхування;
- збір за видачу дозволу на розміщення об'єктів торгівлі та сфери послуг;
- внески до Фонду України соціального захисту інвалідів;
- внески до Державного фонду сприяння зайнятості населення;
- плата за патенти згідно із Законом України "Про патентування деяких видів підприємницької діяльності".

Всього, і це лише основні - 17 платежів податків до бюджету, що становить 55,5% від прибутку, тобто заробленого. Приватні підприємці, які працюють за спрощеною системою оподаткування також платять податки в різні державні бюджети - єдиний податок (щомісячно від 50 до 200 грн), фіксований податок, ринковий збір, збір на обов'язкове державне пенсійне страхування (300 грн), плата за патенти згідно із Законом України "Про патентування деяких видів підприємницької діяльності". Всього в місяць в середньому підприємець сплачує в місцевий та державний бюджети біля 700 гривень, не враховуючи банківські послуги. Крім того, за найманого працівника підприємець платить - податок на доходи фізичних осіб (для фізичних осіб - суб'єктів малого підприємництва); збір на обов'язкове державне пенсійне страхування; внески до двох Фондів України втрати працездатності; внески до Державного центру зайнятості населення.

А якщо у власності підприємця знаходиться приміщення, де він працює створивши собі та найманим працівникам робоче місце, то відповідно він платить за комунальні послуги, за розцінками потужних підприємств, податок за землю, збір на спеціальне використання природних ресурсів та інші податки, які стосуються його діяльності. Дослідивши витрати приватних підприємців, яким держава нічого не дала, маєє на увазі пільговий кредит для молодих початківців чи робоче місце, а лише норовить побільше забрати в людей зароблене, виникає логічне запитання: «Чому уряд Азарова хоче знищити малий бізнес, тим самим зробивши працюючих людей безробітними?» А справа вся криється в тому, що великий бізнес, а це купка олігархів, хоче створити монополію і самім встановлювати на все свої неконтрольовані ціни. Зокрема, як це сталося із цукром, коли переробні заводи перестали купувати в селян вирощені ними цукрові буряки, тим самим монополізувавши цукровий ринок. Ціна на цукор сьогодні коливається в межах 8 грн. за кілограм, а за прогнозами вона не планує знижуватися не дивлячись на високий цьогорічний врожай цукрових буряків, а навпаки зростатиме?! То хто ж в цьому виграв? Звичайно, потужні олігархи. А ми, прості люди, за все мовчки платимо, навіть не намагаємось себе захистити. А ось приватні підприємці не мовчать, вони не боялися тиску влади, а вийшли на вулиці й захищають свої сім'ї та нас, простих споживачів.

Дослідила Тетяна СКРИПНЮК.

Найвищі податки - в Україні!

За даними сайту Міжнародної Фінансової корпорації та Світового банку, станом на 24 листопада 2010 року.

Країни	Україна	Європа і Центр Азія	Група	Орг. Економ.
Виплат всього (кількість)	135	41,7	18	14,2
Витрати години	657	313,9	387	199,3
Податок на прибуток (% з прибу.)	10,4	9,8	13,3	16,8
Податок - виплати із зарплати (% з зарплати)	43,3	22,9	0	23,3
Інші податки (% з прибутку)	1,8	8,5	2	3,0
Всього сплачувано податків (% з прибу.)	55,5	41,2	15,3	43,0
Рейтинг податкообкладення	181	X	61	X

Важко не помітити різницю, яка реально існує не на користь України, а точніше українського народу. Важливо відмітити, що формування цієї статистики відбувалося в умовах, коли діяла спрощена система оподаткування, обліку та звітності, яка ЗМЕНШУВАЛА негативний вплив на неї загальної системи (за всіма складовими індикаторами).

В Україні запроваджено комуналізацію праці, тобто держава привласнює (до 50%) значний розмір заробітку працівника без його відома і без гарантій повернення цих коштів хоча б 3 ПРОЦЕНТАМИ у родину, якщо робітник не доживе до пенсії, або недовго буде нею покористуватися. Це позбавляє родину в Україні й можливості нагромадити і капіталізувати їх пенсійні заощадження, а відтак є постійним діючим фактором зuboжіння.

Прийнятий Верховною Радою Податковий кодекс, місією якого є ЛИШЕ знищення спрощеної системи, віддаляє Україну від шляху справжнього реформування її економіки та соціального устрою. Тому-то підприємці й вимагають на Майдані про розробку нового Податкового кодексу, з урахуванням інтересів всіх сфер діяльності.

В. ЩЕРБИНА, економіст, співавтор законопроекту 4549-2. м. Львів, <http://russian.doingbusiness.org/>.

Два мільйони українців відмовляються від свого бізнесу

За останні три місяці кількість (із серпня по листопад 2010р.) приватних підприємств в Україні зменшилася на 30 тисяч, ще 2 мільйони людей можуть відмовитися від власної справи. Ажіотаж накрутив ціни на послуги посередників, які допомагають без проблем закрити приватне підприємство. Все дедалі гірші умови ведення бізнесу вкупі з економічною кризою змусили людей закрити свої підприємства. Віце-президент Союзу аудиторів України Михайло Крапівко прогнозує, що від власної справи можуть відмовитися ще 2 мільйони людей!

Ветований президентом і частково виправлений Радою Податковий кодекс умови ведення бізнесу він кардинально не змінить. Наприклад, із 300 поправок, які внесла до проекту кодексу

На що йдуть наші податки:

VIP-забаганка літак-палац

Літак-лайнер «Аеробус А-319-115ХСJ», виготовлений європейським консорціумом Airbus S.A.S, призначений для польотів чинного Президента України інших вищих посадовців країни.

Як повідомляє «Кореспондент» з посиланням на сайт Aerovokzal, борт №1, тобто літак для перших осіб держави «Аеробус А-319» повинен стати основним представницьким літаком України. У лайнері є робочий кабінет, зал засідань, зона відпочинку, кухня, відсіки для осіб супроводу, багажу. Там встановлений спецв'язок, інша апаратура. За даними джерел в Державіадміністрації, вартість суперлайнера склала аж 86 млн. доларів.

Для довідки: Державне авіаційне підприємство «Україна» використовує чотири літаки для авіаційних перевезень високопосадовців і офіційних делегацій України: Іл-62м, Ту-134 А-3, Іл-61 та Ту-134.

До речі, президенти всіх стран Балтії не мають у своєму розпорядженні літаків, а орендують їх у приватних авіакомпаній, підходячі до цієї справи з великою заощадливістю. А от найвищі чиновники Великобританії, літають стандартними рейсами авіаліній, бо бережуть кожен пенс з багатющої британської казни. Що це, дивацтво, скупість?.. Ні, це є цивілізованою нормою службовою порядності. Чого, на жаль не вистачає нашим високопосадовим кровопивцям-жажерливцям.

Янукович придбав собі супер-вертоліт за 12 мільйонів євро

Віктор Янукович літатиме по всій Україні на новому вертольоті AgustaWestland-139 італійсько-американського виробництва, орієнтовна вартість такого гелікоптера - 12 мільйонів євро. Перший політ президента на новому вертольоті відбувся ще 19 жовтня під час поїздки до Рівного, а 11 листопада глава держави відправився з робочим візитом на вертольоті до Івано-Франківська.

За словами експертів, це одна з найкращих існуючих у світі моделей вертольотів, його головна перевага - новітні технології електронного керування плюс швидкість. Максимальна дальність польоту - 1000 кілометрів, що дозволяє Януковичу без проблем пересуватися по всій території України, вертоліт оснащений двома двигунами, має чудові льотно-технічні характеристики і дуже надійний. Як йдеться на сайті компанії-виробника, AW139 є представником нового покоління дводвигунових вертольотів середнього класу, який має високі показники економічності, рівня надійності, здатний перевозити до 15 пасажирів на граничній швидкості до 309 км/год.

Нагадаємо, один політ президента Віктора Януковича з замської резиденції «Межигір'я» на роботу обійдеться у тисячі доларів.

Інтер'єр супер-дорогого вертольота обладнано елітним дизайнерським бюро «Pininfarina» з Італії: салон обшитий шкірою та цінною деревиною, а також оснащений двохзонним клімат-контролем, системою розваги «аерополу» - на двох 15-дюймових моніторах відтворюється рухома під час польоту карта місцезнаходження гвинтокрила, з показниками швидкості, висоти та часу перельоту. Також, в салоні встановлено висококласний комплект з DVD-кінотатра та аудіосистеми (8 динаміків та сабвуфер).

Українська та світова преса вельми влучно порівняла вертольоти лідерів провідних країн світу з новою іграшкою нашого «професора» і «гаранта»: зважає, Президент США Барак Обама з настанням кризи рішуче (задля економії) відмовився від свого дивовижного президентського VIP-вертольота і пересів на VIP-варіант, але армійського Vh-60N White Hawk (вартість - \$6 млн). Прем'єр Росії Володимир Путін користується вітчизняним Мі-8 вартістю біля \$7 млн, а Канцлер Німеччини Ангела Меркель задовольняється вертольотами Eurocopter Cougar AS532, що мають ціну не більше \$5 млн. Але ж, навіщо як кажуть «мелочіться»...

Про простих смертних Віктор Федорович також не забув: як повідомляє інтернет-ресурс ТСН, майданчик для гелікоптера Януковича всього за 10 гривень можна 5 хвилин розглядати в бінокль-термінал в Маріїнському парку.

Отож, дивіться і радійте...

Матеріали сторінки підготували вільні журналісти Кондратюк Олександр і Скрипнюк Тетяна

"Ми зробили податкову реформу - це був плюс. Зараз зробимо пенсійну реформу - це теж буде плюс. Зараз буде митний кодекс - це буде плюс. По будівництву теж буде плюс. Ми багато ще таких плюсів наробиємо", - уточнив віце-прем'єр. Шкода, що він хрестів від плюсів не відрізняє...

Анекдоти «Яник-доти»

— Ну як, мої дорогі виборці, життя покращало вже сьогодні? Пожартував Віктор Федорович.

— Так, вже покращало! Жартом на жарт відповіли його виборці. Та вийшли на Майдан...

"Сьогодні в Києві, на тому місті де вчора стояли намети, встановлюється новорічна..." - і тут Янукович запнувся, пригадав клятий ялинковий вінок, перерахував в голові два десятки матюків, та й видав - "ІОЛКА".

Сидять у кав'ярні піп, суддя та податковий інспектор та ведуть суперечку про те, кого з них народ більш величаво називає.

Суддя: - До мене всі звертаються "Ваша честь".

Піп: - До мене "Ваше преосвященство".

Дільничий інспектор: - Теж мені дивина. Та я в любові фірму заходжу, а мене вся бухгалтерія "О Господи. Ви знову прийшли?"

Герман закликала почекати, поки Янукович прочитає Податковий кодекс, Підприємці вирішили, що це «развод» - Президент бо ж читає по складах.

Якщо порівнювати із казкою, то новий податковий кодекс - це коли на сім керуючих Білосніжок припадає один працюючий гном.

В Німеччині обрали канцлером жінку.

У Франції обрали президентом угорського єврея.

Американці обрали президентом негра.

А Україна наче й не хотіла світ дивувати, але вийшло.

В інтерв'ю «Українській правді» Герман розповіла, як Янукович з «алмазу став діамантом».

За словами Ганни Герман, Україна є володаркою найбільшого у світі діаманту. Його було отримано завдяки унікальній технології - вилузуванням чугунної болванки.

Малотиражне неприбуткове друковане видання «Газета вільних людей - «КРАЙ»
Зснovenик та видавець: Славутська міська громадська організація Товариство підприємців «Край».

Збір інформації, а також творче і технічне опрацювання матеріалів здійснюється безкоштовно журналістами-фрілансерами.

Адреса: 30000, м.Славута Хмельницької області, вул. Церковна,45, офіс 59, а/с 50.
Тел.: (03842) 7-32-22

E-mail: gazeta.krai@meta.ua; www: krai.biz
Повідомлення про реєстрацію - 06.10.2010р.

Наклад: 900 прим. Розповсюджується безкоштовно. Надруковано фірмою «ОВІД» (м. Рівне) Зам. №